

AMB MIRADA AMOROSA

Trenta-unè durant l'any © Mots per a la família - Jordi Castellet

Els cristians som persones amb un desig molt fort de trobar-nos amb Crist. És el que la literatura teològica i filosòfica clàssica ha conegut com «*naturale desiderium videndi Deum*». Ell és l'etern, el bo, el veritable, el sant. I en canvi, nosaltres experimentem massa sovint que som febles, imperfectes, pecadors, que ens equivoquem sense voler o volent, que causem el mal que no voldríem cometre i que el bé que voldríem, moltes vegades l'ometem, l'oblidem i el deixem per a més endavant.

Zaqueu, el seu nom significa «el pur», vol trobar-se amb Jesús i fa l'impossible. La seva curta talla, més que no pas un tret físic, defineix un tret espiritual, una consideració interior d'aquell que, en buscar Jesús, no té la suficient alçada per veure'l de cara (Lc 19,1-10).

Recordem per un moment que Herodes volia veure Jesús.^{Lc 23,8} El rei jueu guarda una curiositat que no passa més enllà de la xafarderia, de les revistes del cor. Esdevé un patètic personatge històric que passa per allà a la vora. La proximitat està feta de frivolitat, en aquest cas. El testimoni, però, ha de basar-se en la vista pròpia. No n'hi haurà prou que ho expliqui algú. Però un cop l'haurà vist i s'haurà adonat que és un home com un altre, a més d'estar condemnat a mort, perdrà tot el seu interès, deixant-lo estar. Ja no està al centre de la seva atenció i cap a una altra cosa, canviem d'activitat. Herodes no hi posarà més la intenció, justament perquè la seva intenció és frívola, sense densitat, sense importància. Jesús no malgasta la seva mirada perquè sí, per curiositat o xafarderia. La seva mirada és font de fe, de felicitat, d'amor. Herodes no n'és digne. Zaqueu, en canvi, es deixarà atrapar per Jesús. Diguem que l'important no és veure Jesús sinó creure en ell. I Zaqueu estava preparat per a creure. Per això, en el joc de mirades, no és tan important que Zaqueu el vegi com que Jesús es fixi en ell: «⁵baixa, Zaqueu, que avui m'he d'hostatjar a casa teva», li diu el Senyor. Quins no devien ser els seus sentiments davant d'una proposta inaudita com aquella. Com és que un personatge com Jesús volgués venir a casa d'una persona de mala reputació com ell? Quins no varen ser els mals pensaments i les crítiques que havien de sortir dels enemics del Senyor?

Jesús no tan sols veu Zaqueu sinó que el mira, s'hi fixa, el salva, el contempla amb els ulls de la seva infinita misericòrdia. El va mirar com va mirar Natanael, allà a sota la figuera, abans que Felip el cridés.^{Jn 1,48} El va mirar com féu amb Pere i les seves negacions.^{Lc 22,61} La mirada de Jesús no és neutra, no és perquè sí, penetra els fons dels cors, destria el bé i el mal i el negatiu es fon, desapareix, perquè la seva mirada és amorosa i redemptora. Havent estat mirat per Jesús, la vida canvia. Ho mostren les conversions

d'aquests personatges.

Els cristians celebrem regularment l'eucaristia, en la que hi aportem les nostres intencions. Es tracta d'un manament del Senyor.^{Lc 22,19} A alguns ens han convidat; d'altres ho feu perquè creieu que és el dia que tocava complir; d'altres, perquè creieu que és la vostra obligació, el costum que no s'ha de trencar sota cap condició. En tot cas, ens cal tenir ben present que la iniciativa sempre és del Senyor i és a ell davant de qui ens presentem, amb tot el que som, el que pensem, el que ens preocupa. Estar al seu davant, rebre la seva Paraula, combregar amb el seu Cos Ressuscitat és acceptar que el Crist em tiri una radiografia i em conegui interiorment, amb les meves virtuts i amb els meus defectes; amb el que tinc de bo i el que tinc de dolent. Ell m'accepta tal i com soc, la seva mirada em purifica i la seva eucaristia m'eleva a la seva divinitat. Perquè Jesucrist-Déu s'ha fet home perquè l'home-Crist esdevingui Déu. A tots i a cadascú, Jesús ens projecta la seva mirada. Quina serà la meva reacció?

Potser diré: «a mi, la missa no em diu res; no veig que Jesús em miri.» Encara que no me'n vulgui adonar, ell truca a les portes de la meva vida i em demana de fer estada en mi. Aleshores puc respondre: «Aquí em teniu. No pensava que us fixaríeu en mi, però estic molt content d'haver-me trobat amb Vós. Aquesta serà la meva actitud, la meva disponibilitat. Trobar-me amb el Senyor és el millor que em podia passar. No podia començar millor la nova setmana que el Senyor m'ofereix al davant.»

El Senyor ve a hostatjar-se a casa teva, no entre les quatre parets, sinó en el cor, en el teu esperit. Ell ve a renovar el teu mateix Esperit perquè tu visquis com Déu vol. Amb la felicitat i amor que ell ha vessat en tu, per la seva passió, mort i resurrecció.

